HİS
TERİ
Altı

vazgeçilen toprağında ıhlamur

şura aykan

pilav yapmayı annemden öğrendim
tükenen her şeyin bitmediğini de

çimenlerin biçildiğini görmenin
dağlarda dolaşmanın yıpratıcı zevkinden vazgeçtim
dün dağlarda dolaştım evde yoktum
bu yaşlar tam vazgeçme yaşları
ama ben duvarlara bakıyorum
ve yeşil zeytinleri zeytinden saymıyorum artık
birdir bir oynayıp anneyi karıştırıyorum
'keşke daha farklı olsaydı her şey'in şerrinden allah'a sığınırım

gökyüzüne bakan eski mezarlıkların
her gün bi ölüm ağırlayan krampların
benden götürdüklerini
beni sadece gülerken sevenlere açıklayamam

bi gelinciğin ağzında tuttuğu gülü düşünmek
seke seke çaydan geçmek
yeterli gelmiyor kapılarımı iki kere kilitlememe
narlar kıran ellerin engel olmuyor anneni düşünmene
ve konuşmana
siqaret çəkmənin sağlamlığına ziyan vurduğuna

narın bereketinden bellidir
bu akşamlar bir daha gelmez
tekrardan alacakaranlıkta san giorgio maggiore
çizemez monet
yağlı boyanın yağı kızmış
güneşi kahve
tenin kara
neden geriliyor çenem iki kaşının arasına baktığımda
sana açıklayamam maviye neden göğ dediğimi
dağ çileklerini
belimin hep aynı noktasının
her gün aynı saatte neden ağrıdığını
dört sandalyeden hep aynısında
aynı şeyi neden sorguladığıma bakma
tükenen ve biten her şeye yemin olsun ki
ziyanda ve hüsrandayız
iki balkonlu evlerde
göğsümüz dar

Hasan Doğan

aşığım sana

fontaines d.c.

türkçesi: kemâl akyüz

Aşığım sana, aşığım, söylemiştim sana
Hissettiğim tek şey bu, harika değil mi?
Bilmiyorsan eğer, bu sözleri de sana yazdım. İki elim kanda olsa da seni seveceğim.
Kalbim Dublin'den Paris'e uzanan bir girdap,
Güneş açsa da üstüme uğramaz.
Ama yağmur pek yakınımda, yani acı.
Ya öyle işte.

Baksana, aşığım sana, sensiz bir dünya düşlemek mi!?
Sadece sen varsın, sadece seni düşünürüm.
Dualarım bile senin için.
Geleceğin sensiz bir anlamı yok.
Kalplerimize çöken düzen, daha önce de gördün onu.
Camdan bakarsın da aman kapıyı açma!
Aşığım sana, aşığım, söylemiştim sana.

Soykırım ve kafası kıyak gurur satıyorsunuz, anladım.
Ama ben başından beri kavgada olmalıyım, o siktiğimin herifi olmalıyım.
Hayatın meşakkatiydi, kapılara paspas olduk.
İçkiye aldanıp ne emrettilerse yaptım.
Baharın vişneleri önüme dizildi, çürükleri kendime aldım
Pervazdan seyrettiğimde anladım, ölmek için daha ne kadar sebebim olacaktı?
Bulutları delecek bir gülüş, ne de iyi çocuktum!
Ama bu adayı köpekbalıkları sahiplenmiş, dişlerinde gençlerin kemikleri...
Artık sabahlar seninle konuşmaya çalışan müptezellerle dolu.
Anneleri Fine Gael, babaları Fianna Fáil değil mi?
Onlar da bu toprakları sevdiğini söylerdi, nedense bok etmekten geri durmadılar
Gençliğe bir ayna tutsana, anca yüzlerini görürler
Çiçeklere dahi gazete küpürü gibi bakılıyor,
Her delikanlı ölmek istiyor.
Ama gel de bundan kâr eden herife anlat onu, bir de gezen piç kurusuna
Bir de gezen piç kurusuna
50 kere anlat fark etmez, o piç kurusu ağlamayacak,
Yalan konuşacak değilim ya.

Aşığım sana, aşığım, söylemiştim sana
Hissettiğim tek şey bu, harika değil mi?
Bilmiyorsan eğer, bu sözleri de sana yazdım.
İki elim kanda olsa da seni seveceğim.
Kalplerimize çöken düzen, daha önce de gördün onu.
Yankı, yankı, yankı, ışıklar da gitti.
Işıklar, gitti, ışıklar, gitti
Yankı, yankı.

Soykırım ve kafası kıyak gurur satıyorsunuz, anladım
Ama ben başından beri kavgada olmalıyım, o siktiğimin herifi olmalıyım
Hayatın meşakkatiydi, kapılara paspas olduk
İçkiyle aldanıp ne emrettilerse yaptım.
Ama rahibin cebine aşık bir kuruş gibi sevdim seni.
Mezarımın çevresinde yeşeren otlar ölene kadar aşığım sana.
Bak, şimdi müptezellere doğru yürüyorum, her şeyi anlatacağım onlara!
Fine Gael'in öfkesini, Fianna Fáil'in sıçışını, her şeyi.
Artık çiçeklere dahi gazete küpürü gibi bakılıyor,
Her delikanlı ölmek istiyor.
Ama gel de bundan kâr eden herife anlat onu, bir de gezen piç kurusuna
Bir de gezen piç kurusuna
50 kere anlat fark etmez, o piç kurusu ağlamayacak,
Yalan konuşacak değilim ya.

Su Yapıcıoğlu

nekrofili

elif akyol

Allah'ını arıyordu o, bulunması güç bilgisiyle son kez
görmüştüm aradığını El-İlah'ı Pavese'nin intihar ettiği
odada
elinde buruşuk melek kırıntıları.
elinde bilinçli ölü sağırlığı
elinde yenilgiler, salt bir raksın reddiyle başlattığı
hayatı
pek de matah bulmamış müntehir yılgınlığı.

aynı odada belleğim, gönendirip kendini faili olmaya
sevgilimin,
suları yarıp
kırıp evimin kapısını
sarp bir dağ bırakıyor bohçama. uçurumlar kalkıp gelir
o sarp dağdan
o dişinin dişleri ile iğdiş edilmiş koynuma.

bohçam, kavisli mısralarla bozbulanık omurgamda
sarp bir dağ ile
böyle beni dağlayıp dağlayıp
dağlayıp ilk aşkımın ölüsünü, kendini Kızıl Deniz'e bırakıp
sarmalayıp aşkın teokratik mumyalarını boğazımda bir yer arıyor.
onu sıkacak bir yer.

Joanna, please, stop loving me
I am too sensitive.

hastanenin bu bölümünde şiirlerimin niyeti yok
aşağıki köye
kırmızı kuşaklarla gelin gitmeye.
orada yer yok
belleğimin,
onun yüreğini acıtamadığından gelen paslı itimadı,
morg katından ürkmeye.

28 numaralı çekmece.
onu orada tutuyorlar.
gazlı bezlerle silinmiş kanı.
çünkü ben onu göğsünden bıçaklamıştım. çabucak,
bana kızacak zaman bulamadan ölsün diye yapmıştım.

konulduğu bu çekmece, tercihen çelik.
onu soğuk tutar, ılık değil.
örtüler beyaz, onu serin tutar, sıcak değil.
görevliler mutlak erkek personeller
kadrolu ve duygu sakatı.
sevgilimin ölüsü nasıl ısıtılır bilmeden,
nasıl yıkanır ılık sularla hiç incitmeden,
bir ölü nasıl öpülür, hiç öğretilmeden,
işe alınan bu erkek eller, erkek gövdeler.

bıraksınlar, geçeyim yanına
dudağımda onun cesedini öpme yetisi
annem beni doğurduğundan beri.
bedenimde her yerini ısıtmaya yeter bir kor
cehennemden ödünç aldığım ateşten kurşuni.

soluğumu getirdim yanımda.
soluğuna ruhumdan 21 gram bırakmaya.
ve buz kesmiş ayakları için onun,
kaynar ağzım hazır.
ellerim yanımda
bir daha uzamayacak saçlarını örmeye yarar
kursağım yanımda
elbet malik
son ruj kalıntısını yutmaya.

Joanna, please, stop ruining me, woman.

ben bana nekrofili desinler istemedim hiç.
ama içimden de duymadım değil
ilk aşkımın ölüsüyle sevişme istencini.

ferforje korkuluklarda asılı iç çekişler

muhammet karabacak

ağaçsızlığımızı çizerdin
yol kenarı saksılarıyla
sana baktıkça unutmaya dururduk
türkiye para birimi gibi bir sabahta
birkaç dakika falan erkek sesleri
beni saydamlaştır
mutlaka yapabilirsin
oh kurtuldum de uzaklaşsın
gölgemi bırak bana
yokluğunu hiç hissetmedim
sonra bir zaman
gözlerim karanlığa alışsın
evlerin kapılarını sayayım
hepsi yabancılaşsın
1 edeyim, kırayım kapı numaralarını
sokağı dönünce ilkbahardan emanet
pencerelere yaklaşınca geceden kopma

bir şeyler sarardı eskiden çevremi
kesilmiş ağaçları çizerdim,
yemyeşil kalbimi çağırırdım,
üzüm asmalarını kapıları
kargaşaya sürüklemek için düşünürdüm
aralık olurdu
seni o şelalenin yanına çizerdim sonra
derdim yerinde olsam gülmezdim şimdi
çünkü yeşil zaten gülmekten ibarettir
kantarda sevme organım iki kilo gelir
kafamda bir şeylerin değiştirilemezliği
ve yol kenarı saksılarını savunup
kör olmaktan bahseden ellerim
ve sonra yine gelirsin, iki kere
hiçbir şey tanıdık değil
sana dair olandan başka

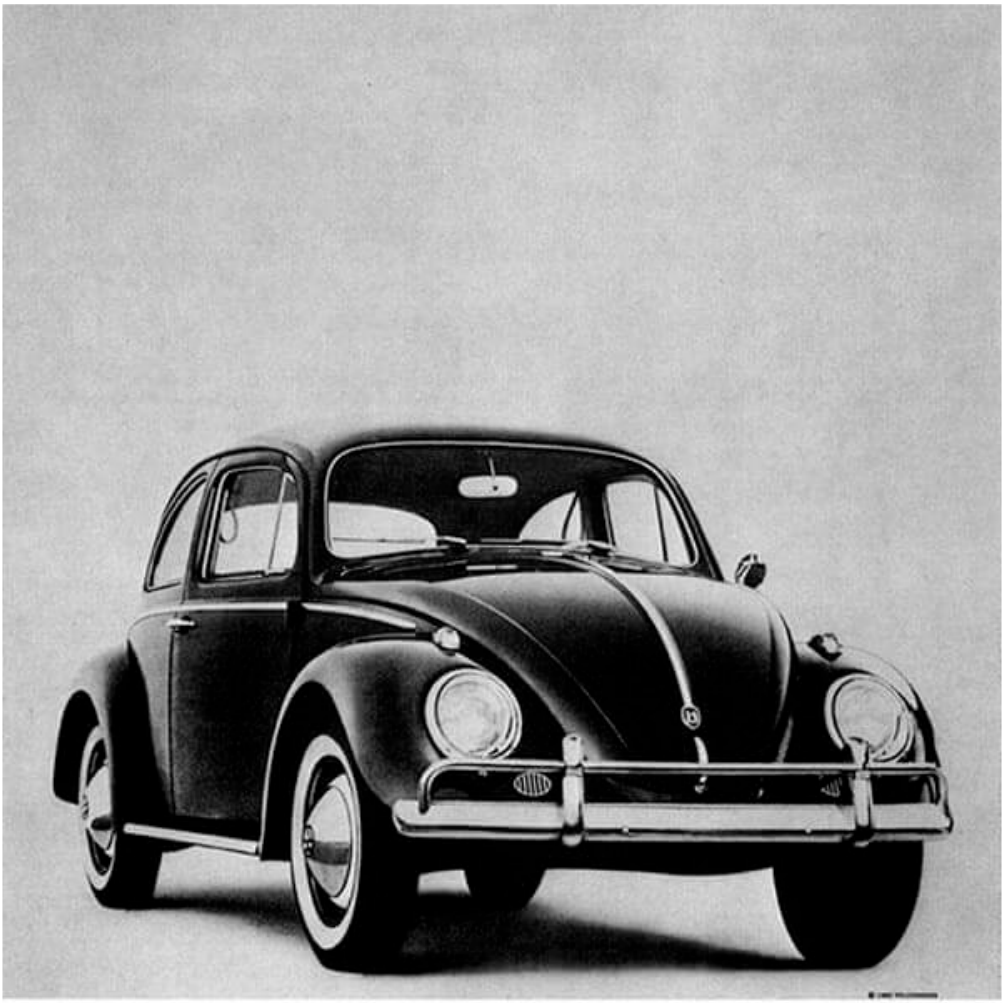

Lemon.

This Volkswagen missed the boat.

The chrome strip on the glove compartment is blemished and must be replaced. Chances are you wouldn't have noticed it; Inspector Kurt Kroner did.

There are 3,389 men at our Wolfsburg factory with only one job: to inspect Volkswagens at each stage of production. (3000 Volkswagens are produced daily; there are more inspectors than cars.)

Every shock absorber is tested (spot checking won't do), every windshield is scanned. VWs have been rejected for surface scratches barely visible to the eye.

Final inspection is really something! VW inspectors run each car off the line onto the Funktionsprüfstand (car test stand), tote up 189 check points, gun ahead to the automatic brake stand, and say "no" to one VW out of fifty.

This preoccupation with detail means the VW lasts longer and requires less maintenance, by and large, than other cars. (It also means a used VW depreciates less than any other car.)

We pluck the lemons; you get the plums.

benim koca ağzım

asım eraydın

0

"So guess who's gonna take the blame for My big mouth"

-Oasis, *My Big Mouth*

1

Sonsuza kadar saçınızın bir daha asla uzamayacağı bir evrende, çok yakışacağını düşündüğünüz kısa bir modele geçer misiniz?

2

İlkokulda çok konuştuğum için sürekli dersten atılır, tahtaya çıkartılır, bazen de dayak yerdim. İçimde durduramadığım bir anlatma isteği vardı. Yıllar içinde bunu kontrol edebilmeyi öğrendim mi? Sanırım, yer yer. Yine de asla susmadım.

3

Uzun zamandır bir şey okumuyorum, derken İsmail Kadare okumaya karar verdim. Çok büyük bir yazar, ama gidip hikayeyi bir çocuğun gözünden anlatmış.

Çocukların dünyaya nasıl baktığına dair zerrece bir merakım yok. Belki biraz vardır, ama bir yetişkinin çocuk taklidi yaparak gözlemlerini oyun oynuyormuş gibi anlatması katlanılmaz bir şey.

Uzun zamandır doğru düzgün bir şey yazdığım da yok. Sadece beklemeyi katlanılır kılması adına muhabbetler yapmayı seviyorum şu sıralar. Uzun kuyrukların içinde, bekleme biter bitmez herkesin siktir edeceği şeyler konuşmak dilin kullanılabileceği en yüce form. Biraz eğlenip vakit geçirelim ve sonra konuştuğumuz her şeyi siktir edelim istiyorum. İnsanlarla özel anlar paylaşmayalım demiyorum ama sayfalarca süren ıvır zıvır duygu durum anlatıları okumak istemiyorum. Bir günbatımının bir insana ne anlatabileceği gibi saçmalıklardan bıktım.

4

Birinci bölümde saçınızı kesmemeyi tercih etiyseniz eğer neden çekindiğinizi merak ediyorum. Vazgeçmek neden bu kadar zor?

5

Son zamanlarda konuşmaktan en çok zevk aldığım insanla nerdeyse hiç tanışmıyoruz ve çok nadiren görüşüyoruz. Şu sıralar favori arkadaşım. Ona bu yıl ne yapmayı düşündüğünü sordum. Bu yıl dinlenme ve

rahatlama yılım diye cevap verdi. O kitapda günbatımıyla alakalı uzun uzun duygusal analizler ve dışavurumlar falan yok, mükemmel bir kitap.
İlk okuduğumda fikrine güvendiğim birine sormuştum "antidepresan edebiyatı" demişti hakkında. Çok önemli değil. Bazen sevdiğimiz şeylerin herkeste aynı karşılığı bulmayacağını kabul etmemiz gerekir.

6

Bir de Agustin Fernandez Mallo'nun, Nocilla Üçlemesi (ilk iki kitap özellikle) orada her şey olması gerektiği gibi yazılmış. Yaşayan en büyük yazar olabilir.

7

Geçenlerde zamanın lineer akmadığına kendi üstüne katlandığına dair bir tweet düştü önüme. Bu o kadar önemsiz bir şey ki saatlerce üstüne konuşmak istiyorum. Keşke kuantum fiziği ya da bu zımbırtıyla ne ilgileniyorsa onu okusaydım. Bir daha dünyaya gelirsem teorik fizik okuyacağım. Fakat gelmezsem, yani bu yaşadığım bana bahşedilen yegane hayatsa, muhtemelen aletli pilatese başlayacağım çünkü sırtım ve belim fena ağrıyor.

8

Şairlerden ne öğrenebiliriz? Tüm bu imgesel anlatı, yoğun duygusal haller, günbatımına düzülen

methiyeler falan ne kadar canımı sıksa da insan Gökanlam III ya da Sizin Hiç Babanız Öldü Mü gibi şeyler okuyunca inanılmaz etkileniyor. Hele geçen Roni Margulies'in babasının vefatından sonra yazdığı şiiri okudum, ne hissettiğimi böyle kelimelerle anlatamıyorum.

Ayrıca Ezra Pound bana her zaman çok havalı bir adam gibi gelmiştir.

9

Sıraselviler'de kilisenin altındaki dükkanların hepsi kapalı. Sadece o eski berber açık. İstanbul'a ilk kez geldiğimde, aşık olduğum kızla buluşmadan önce saçlarımı yıkatmıştım o adama. Kafamı kurularken çevik bir hareketle boynumu kıtlattı. Önce boynumu kırmaya çalıştığını düşündüm bir an, sonra keyifli bir rahatlama yayıldı boynumdan omuzlarıma doğru. Bir daha saçım hiç uzamayacak olsa ve o kısa modele karar kılmışsam, o amcaya kestirmek isterim saçlarımı. Konumu çok merkezi çünkü, işim bitince Şilan'a ve Eren'e uğrayabilirim, insan dostları olmasa nereye gider?

10

"Boys anılar, soytarılar, Deutschlandlılar" -Eko Fresh, *Her Şey Yolundadır*

Berfin Özdemir

EDİTÖRDEN

Muhammet Karabacak
Kemâl Akyüz

“Lemon hurda anlamına gelir.”

En son sayımızın üzerinden geçen 3 yılın ardından Histeri Fanzin olarak yeniden aranıza dönmenin keyfini yaşıyoruz, sizleri bu süreçte fazla yalnız bıraktığımız için cidden üzgünüz. Artık umarız ki bu denli ayrı kalmayacağız.

Son dönemlerde editörler olarak fark ettik ki, sanat camiası içerisinde yeterli fikir alışverişi bulunmamaktır ve bizler bu durumdan ziyadesiyle şikayetçiyiz. Bu sayıyla birlikte amacımız sanatçılar, yazarlar, çevirmenler ve içerik üreticileri olarak daha entegre bir iletişim sağlamaktır. Bunun için Histeri Fanzin’in Instagram hesabını daha interaktif kullanmaya gayret göstereceğiz, bu yolculukta bizlerle olursanız çok müteşekkir oluruz.

Sally Rooney SEVMİYORUZ
Laszlo Krasznahorkai REİSİ NOBEL ALMADAN ÇOK ÖNCE KEŞFETTİK (2020)
Son dönem İthaki çevirilerinde (genel) bir sıkıntı mevcut.

Histeri Fanzin'in altıncı sayısında katkıda bulunan tüm arkadaşlarımıza teşekkürlerimizi sunarız.

Şura Aykan
Hasan Doğan
Kemâl Akyüz
Su Yapıcıoğlu
Elif Akyol
Muhammet Karabacak
Asım Eraydın
Berfin Özdemir
Gizem Özdemir

Histeri Fanzin (genelde) içerisinde bulunduğu döneme şahitlik etmek için hazırlanmış bir yayın ürünüdür. Umarız ki Histeri Fanzin'in bu sayısını okurken çiseleyen yağmur damlaları sigaranızın ateşine denk gelir ve tadınız kaçar, çünkü hayat biraz da böyledir.

Fanzini okurken dinlenecek albüm önerisi: **GoGo Penguin - Man Made Object**